

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn of שבועות דף כא
Some of the topics we will learn about include:

שבועת שקר ושבועת שוא

The exact definition of a false oath and a vain oath, whether

אכלתי ולא אכלתי

אוכל ולא אוכל

"I did or did not eat," or "I will or will not eat," regarding לוקה עליהם

If one is liable מלקות for violating these oaths, or

חייב קרבן

If one is liable for a קרבן

לאו שאין בו מעשה

אין לוקין עליו

One does not receive lashes for a prohibition that does not entail any action, with three exceptions, one of which is

נשבע

One who swears a false or vain oath does receive lashes.

התראת ספק

One does not receive lashes if the witnesses cannot issue an absolute warning, such as the oath

אוכל

I will eat, since he can always answer that he will eat later in the day;

B שבועה שלא אוכל

ואכל כל שהוא

If one swears that he will not eat, whether he is liable for eating any amount of food, even less than a כזית?

This may be related to the opinion of רבי שמעון, who holds חייב במשהו

One is liable for all prohibitions for eating any amount of food.

מושבע מהר סיני הוא

One is not liable for an oath to observe an Halachah, since he is already sworn to obey the Torah.

The Gemara cites two possible exceptions:

בכולל דברים המותרין עם דברים האסורין

If one swears to refrain from ALL foods. Since the oath takes effect regarding most foods, it is effective regarding forbidden foods as well; AND

במפרש חצי שיעור

ואליבא דרבנן

If he specifically swears regarding a חצי שיעור, and so he is only liable because of his oath.

A

שבועת שקר
ושבועת שוא

אכלתי ולא אכלתי
אוכל ולא אוכל

לוקה עליהם חייב קרבן

לאו שאין בו מעשה
אין לוקין עליו

התראת ספק

B

שבועה שלא אוכל
ואכל כל שהוא

רבי שמעון
חייב במשהו

מושבע מהר סיני הוא

בכולל דברים המותרין
עם דברים האסורין

במפרש חצי שיעור
ואליבא דרבנן

1 So, let's review...

The Gemara continues the discussion begun in the previous Daf as to what is a

שבועת שקר

And what is a

שבועת שוא

To determine from which Pasuk each is derived;

This is relevant, because as Rashi explains there;

והמקרא הזה צריך להתרות בו

The עדים must warn the person accurately as to which איסור he is about to transgress.

The Gemara in the previous Daf cited רבי יוחנן who made the distinction as follows:

אוכל ולא אוכל

שקר

If one swears to eat, or not to eat - in the future - and does not keep his word, this is considered a שבועת שקר, a false oath, and it is forbidden from the Pasuk

לא תשבועו בשמי לשקר

And as Rashi explains;

וה"ק לא תשבועו בשמי

כדי לשקר בשבועתכם לאחר זמן

Do not take an oath that will later turn out to be false. ®

And

אכלתי ולא אכלתי

שוא

If one swears that he ate, or did not eat - in the past - this is considered a vain oath, and it is forbidden from the Pasuk

לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא

Because ®

כל שבועה לשעבר שאינה אמת

קרויה שבועת שוא דלשון שוא ולא כלום

אף כאן יצאתה מפיו לבטלה

His words are in vain, because they were false when he uttered them.

1

The Gemara continues the discussion begun in the previous Daf as to what is a

שבועת שקר - שבועת שוא

To determine from which Pasuk each is derived;

This is relevant, because as Rashi explains there;

והמקרא הזה צריך להתרות בו

The עדים must warn the person accurately as to which איסור he is about to transgress.

רב דימי אמר רבי יוחנן

אכלתי ולא אכלתי שוא

If one swears that he ate, or did not eat - in the past this is considered a vain oath, and is forbidden from. . .

לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא

Because

כל שבועה לשעבר שאינה אמת

קרויה שבועת שוא

דלשון שוא ולא כלום

אף כאן יצאתה מפיו לבטלה

His words are in vain, because they were false when he uttered them.

אוכל ולא אוכל שקר

If one swears to eat, or not to eat - in the future and does not keep his word, this is considered a שבועת שקר, and is forbidden from. . .

לא תשבועו בשמי לשקר

As Rashi explains;

וה"ק לא תשבועו בשמי

כדי לשקר בשבועתכם

לאחר זמן

Do not take an oath that will later turn out to be false.

2 The Gemara now cites a different version of רבי יוחנן's ruling:
 אמר רבין אמר רבי יוחנן
 אכלתי ולא אכלתי
 שקר
 If one swears that he ate, or he did not eat - in the past - this is considered a false oath. And this is forbidden from Pasuk
 מלא תשבעו בשמי לשקר
 And as Rashi here explains;
 והכי משמע
 בשעת שבועה לא תהא שקר
 דהיינו לשעבר
 Do not take an oath that is false at the time it's uttered. ®
 However,
 אוכל ולא אוכל
 עובר בלא יחל דברו
 If one swears to eat, or not to eat - in the future - he violates the prohibition of לא יחל דברו. ®
 להבא הוא
 In the future tense; he shall not desecrate his words; ®

 ואי זו היא שבועת שוא
 נשבע לשנות את הידוע לאדם
 While a vain oath is swearing against a known reality. For example, ®
 על האיש שהוא אשה
 על עמוד של אבן שהוא של זהב
 That a man is a woman, or that a pillar of stone is of gold;

 However, Rashi in the previous Daf explains that אכלתי ולא אכלתי
 Is not considered a שוא שבועת שוא, even though his words are false when he uttered them;
 לפי שאין הכל מכירים בה אם אמת אם שקר
 Because it's not obviously false as in the previous case.
 =====

2 *A different version...*
 אמר רבין אמר רבי יוחנן

<p>אוכל ולא אוכל עובר בלא יחל דברו If one swears to eat, or not to eat – in the future he violates the prohibition of לא יחל דברו להבא הוא <i>In the future tense; he shall not desecrate his words</i></p>	<p>אכלתי ולא אכלתי שקר If one swears that he ate, or he did not eat - in the past this is considered a false oath. <i>And this is forbidden from...</i> מלא תשבעו בשמי לשקר And as Rashi here explains; והכי משמע בשעת שבועה לא תהא שקר דהיינו לשעבר <i>Do not take an oath that is false at the time it's uttered.</i></p>
---	--

ואי זו היא שבועת שוא
נשבע לשנות את הידוע לאדם
 While a vain oath is swearing against a known reality.

For example,
על האיש שהוא אשה
על עמוד של אבן שהוא של זהב
That a man is a woman, or that a pillar of stone is of gold;

However, Rashi in the previous Daf explains that
אכלתי ולא אכלתי
Is not considered a שוא שבועת שוא,
even though his words are false when he uttered them;
לפי שאין הכל מכירים בה אם אמת אם שקר
Because it's not obviously false as in the previous case.

3 רבי אבהו explains that he deduced יוחנן's opinion on this matter from the following ruling:

א"ר יוחנן
 כל לא תעשה שבתורה
 לאו שיש בו מעשה לוקין עליו
 ושאיין בו מעשה אין לוקין עליו
 חוץ מנשבע ומימר ומקלל את חברו בשם
 One receives lashes only for a negative commandment that entails action, but not for one that does not entail any action, with three exceptions, one of which is נשבע

One who swears falsely or in vain does receive lashes, as the Pasuk says
 לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא
 כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא
 And from the word ה' in ה' לא ינקה ה' we expound
 ה' הוא דאינו מנקה
 אבל ב"ד של מטה מלקין אותו ומנקין אותו
 Hashem will not absolve him, but בית דין will give him lashes, thus absolving him of the Aveirah.

And since
 לשוא לשוא שתי פעמים
 The word לשוא is written twice;
 שבועת שוא, שבועת שקר,
 And the second refers to שקר, based on the principal of
 אם אינו ענין לשבועת שוא
 תנהו ענין לשבועת שקר
 Thus, we derive that for both שבועת שוא and שבועת שקר one does get מלקות, even though it entails no action, merely words.

3 רבי אבהו explains that he deduced יוחנן's opinion from the following ruling:

א"ר יוחנן
**כל לא תעשה שבתורה
 לאו שיש בו מעשה לוקין עליו
 ושאיין בו מעשה אין לוקין עליו
 חוץ - מנשבע - ומימר
 ומקלל את חברו בשם**

One receives lashes only for a negative commandment that entails action, but not for one that does not entail any action, with three exceptions,
 one of which is נשבע
 One who swears falsely or in vain does receive lashes,

as the Pasuk says

לא תשא
 את שם ה'
 אלקיך
 לשוא
 כי לא ינקה
 ה'
 את אשר
 ישא את שמו
 לשוא

ו' הוא דאינו מנקה
 אלא ב"ד של מטה
 מלקין אותו
 ומנקין אותו
 Hashem will not
 absolve him,
 but בית דין
 will give him
 lashes, thus
 absolving him of
 the Aveirah.

לבושת לוא
 לבושת לקר

אם אינו ענין לשבועת שוא
 תנהו ענין לשבועת שקר

Thus, we derive that for both לבושת לוא and לבושת לקר one does get מלקות, even though it entails no action, merely words.

4 Now, רבי אבהו explains
האי שבועת שקר היכי דמי
Which type of שקר is derived from this Pasuk for
מלקות?
It cannot be
שבועה שלא אוכל ואכל
Because
לאו שיש בו מעשה הוא
If he swore that he will not eat, but he ate, this does entail
an action, and so this is not the case that רבי יוחנן was
referring to as the exception to מעשה בו.

It also cannot be
שבועה שאוכל ולא אכל
Because, if he swore that he will eat but did not, he would
NOT get מלקות, as רבי יוחנן himself taught
שבועה שאוכל כבר זה היום
ועבר היום ולא אכלה
If he swore that he will eat this loaf of bread and he did not
eat it,
רבי יוחנן אמר אינו לוקה
משום דהוה לאו שאין בו מעשה
ריש לקיש אמר אינו לוקה
משום דהוה התראת ספק
He does not receive lashes, either because it does not
entail an action, OR because the witnesses cannot issue an
absolute warning, since he can always answer that he will
eat later in the day.

4

רבי אבהו

האי שבועת שקר היכי דמי
Which type of שקר
is derived from this Pasuk for מלקות?

It cannot be...

שבועה שלא אוכל – ואכל
Because
לאו שיש בו מעשה הוא
If he swore he will not eat, but he ate,
this does entail an action, and so this is not the case
that רבי יוחנן was referring to as the exception to
לאו שאין בו מעשה.

And it cannot be...

שבועה שאוכל – ולא אכל
Because, if he swore that he will eat but did not,
he would not get מלקות,
as רבי יוחנן himself taught
שבועה שאוכל כבר זה היום
ועבר היום ולא אכלה
If he swore that he will eat this loaf of bread
and he did not eat it,

ריש לקיש אמר	רבי יוחנן אמר
אינו לוקה	אינו לוקה
משום דהוה	משום דהוה
התראת ספק	לאו שאין בו מעשה

He does not receive lashes,
either because it does not entail an action,
or because the witnesses cannot issue an absolute warning,
since he can always say that he will eat later in the day.

5 Therefore, רבי יוחנן clearly referred to
אכלתי ולא אכלתי
He swore that he ate, while he did not, and
בפירוש ריבתה תורה
שבועת שקר דומה לשוא
מה שוא לשעבר
אף שקר נמי לשעבר
Just as swearing in vain refers to an oath regarding the
past, one is only liable to מלקות for a false oath regarding
the past.
Here we see that
אכלתי ולא אכלתי
שבועת שקר
Falsely swearing regarding a past action is a שקר.
=====

5

Therefore, רבי יוחנן clearly referred to
אכלתי ולא אכלתי
He swore that he ate, while he did not, and

בפירוש ריבתה תורה
שבועת שקר דומה לשוא
מה שוא לשעבר
אף שקר נמי לשעבר

Just as swearing in vain
refers to an oath regarding the past,
one is only liable to מלקות
for a false oath regarding the past.

Here we see that
אכלתי ולא אכלתי
שבועת שקר
Falsely swearing regarding a past action
is a שבועת שקר.

6 The Gemara proceeds with a discussion of Which שבועה is חייב מלקות, and which is not; and Which שבועה is ויורד עולה ויורד, and which is not; And the summary is as follows:

Regarding שבועת ביטוי
In the case of לא אוכל ואכל
במזיד חייב מלקות
Because it's a לאו שיש בו מעשה הוא
And בשוגג חייב קרבן
As indicated in the Pasuk ==
In the case of אוכל ולא אכל
במזיד פטור מלקות
Because it's a לאו שאין בו מעשה
And בשוגג חייב קרבן
As indicated in the Pasuk ==
אכלתי ולא אכל OR לא אכלתי ואכל
במזיד חייב מלקות
As derived from תשא
And בשוגג It's a Machlokes:
According to רבי עקיבא חייב קרבן
According to רבי ישמעאל פטור מקרבן
Because רבי ישמעאל holds אינו חייב אלא על העתיד לבא
One is חייב קרבן only for a שבועה regarding the future, but not for a שבועה regarding the past.
Regarding שבועת שוא
Such as נשבע לשנות את הידוע לאדם
במזיד חייב מלקות
As derived from תשא
בשוגג פטור מקרבן
Because the Pasuk only speaks about שבועת ביטוי

7 The Gemara returns to the Mishnah on דף י"ט which continues with שבועה שלא אוכל ואכל כל שהוא חייב דברי רבי עקיבא
 If one swears that he will not eat, he is liable for eating any amount of food, even less than a כזית.

The Gemara inquires

1.
 ר"ע בכל התורה כולה כר"ש ס"ל דמחייב במשהו
 Does רבי שמעון agree with רבי עקיבא regarding all prohibitions, as the ברייתא states רבי שמעון אומר כל שהוא למכות ולא אמרו כזית אלא לענין קרבן
 One is liable to מלקות for eating any amount of food, even less than a כזית, and it's only to be liable to a קרבן that a כזית is required; OR

2.
 או דלמא בעלמא כרבנן סבירא ליה והכא היינו טעמא הואיל ומפרש חייב סתם נמי חייב רבנן agrees with רבי עקיבא regarding all prohibitions that one is only liable to מלקות for eating at least a כזית. However, since if one specified that his שבועה is even for less than a כזית, he is certainly liable to מלקות, since this is how he violates his oath; So too, even if he did not specify, he is also liable even for a minute amount, because as Rashi explains שיש לומר שהנשבע אין דעתו על אכילה של תורה אלא אחר לשון בני אדם ובכל שהוא נתכוין לאסור את עצמו
 Common usage of the word eating refers to any amount.

The Gemara cites two proofs, and concludes בעלמא כרבנן סבירא ליה רבנן, and his opinion here is unique to שבועה.

7 *The Mishnah continues* מלך
שבועה שלא אוכל - ואכל כל שהוא חייב
דברי רבי עקיבא
 If one swears that he will not eat, he is liable for eating any amount of food, even less than a כזית.

?

רבי עקיבא
בכל התורה כולה כרבי שמעון ס"ל
דמחייב במשהו
 Does רבי שמעון agree with רבי עקיבא regarding all prohibitions, as the ברייתא states

רבי שמעון אומר
כל שהוא למכות
ולא אמרו כזית אלא לענין קרבן
 One is liable to מלקות for eating any amount of food, even less than a כזית, and it's only to be liable to a קרבן that a כזית is required;

?

או דלמא
בעלמא כרבנן סבירא ליה
והכא היינו טעמא
הואיל ומפרש חייב
סתם נמי חייב
 רבנן agrees with רבי עקיבא regarding all prohibitions that one is only liable to מלקות for eating at least a כזית.

However, since if one specified that his שבועה is even for less than a כזית, he is certainly liable to מלקות, since this is how he violates his oath; So too, even if he did not specify, he is also liable even for a minute amount,

because as Rashi explains
שיש לומר
שהנשבע אין דעתו על אכילה של תורה
אלא אחר לשון בני אדם
ובכל שהוא נתכוין לאסור את עצמו
 Common usage of the word eating refers to any amount.

בעלמא כרבנן סבירא ליה
 רבנן, generally holds like רבי עקיבא, and his opinion here is unique to שבועה.